

ΕΛΜΕ ΗΛΕΙΑΣ

ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΖΑΪΜΗ 39

27100 ΠΥΡΓΟΣ

elme.ilei@gmail.com

<http://elmeilei.wordpress.com/>

Πρόταση για την αξιολόγηση

Ελπίδα ή Οπισθοδρόμηση;

Η πρόταση της ομάδας εργασίας του Υπουργείου για την αξιολόγηση έρχεται σε μια δύσκολη συγκυρία. Βρισκόμαστε σε μια περίοδο όπου αμφισβητούνται στο όνομα της κρίσης εργατικά και κοινωνικά δικαιώματα και κατακτήσεις δεκαετιών. Η δημόσια εκπαίδευση αντιμετωπίζεται με όλο και λιγότερο ενδιαφέρον από την πολιτεία, αν κρίνουμε από τις δαπάνες, ενώ ο εκπαιδευτικός προσπαθεί με ελάχιστες πια οικονομικές απολαβές, χωρίς επιμόρφωση και με συνεχώς συρρικνούμενα εργασιακά, ασφαλιστικά και υγειονομικά δικαιώματα να διασώσει την αξιοπρέπειά του και να περισώσει ό,τι γίνεται από το δημόσιο σχολείο.

Η ομάδα εργασίας του Υπουργείου έχει ως προτεραιότητά της την αξιολόγηση του έργου της σχολικής μονάδας και των εκπαιδευτικών. Τις άλλες παραμέτρους της εκπαιδευτικής διαδικασίας ποιος θα τις αξιολογεί; Τα αναλυτικά προγράμματα, τα βιβλία, τη χρηματοδότηση, το κοινωνικό περιβάλλον στο οποίο εντάσσεται το σχολείο σήμερα, την επιμόρφωση... Ποιος θα αποφασίζει τι θα αξιολογείται και με ποια εχέγγυα; Μήπως οι κυβερνήσεις και πάλι ερήμην των φορέων της εκπαίδευσης; Ή μήπως με τη συναίνεση κάποιων ανεξάρτητων αρχών (π. χ. Α.ΔΙ.Π.Ε.); Και ποια σχέση έχουν όλοι αυτοί με τη σχολική πραγματικότητα;

Είναι σαφές λοιπόν πως η πρόταση της ομάδας εργασίας για την αξιολόγηση εστιάζεται στα σχολεία και τους εκπαιδευτικούς μονομερώς γιατί εκφράζει τα βούληση της πολιτικής εξουσίας να ελέγξει τον τρόπο παροχής της σχολικής γνώσης στο τελικό της στάδιο. Δεν είναι τυχαία η διαπίστωση της ομάδας (σ.16) ότι « *το κρίσιμο ζήτημα δεν είναι η βελτίωση της ποιότητας γενικά αλλά η βελτίωση της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου κάθε συγκεκριμένου σχολείου της χώρας και από κάθε εκπαιδευτικό*». Αυτή η διαπίστωση δεν είναι μόνο αντιεπιστημονική· απαλλάσσει τις πολιτικές που ασκούνται στην παιδεία από την κύρια (όχι βέβαια και τη μοναδική) ευθύνη για το παρεχόμενο εκπαιδευτικό έργο. Αν π.χ. λειτουργούσε η ετήσια επιμόρφωση, που ζητά εδώ και χρόνια η ΟΛΜΕ, αυτό δε θα είχε τροφοδοτήσει θετικά τη βελτίωση της ποιότητας στην εκπαίδευση; Με λίγα λόγια για την επιτροπή του Υπουργείου, αυτοί που είναι υπεύθυνοι για την παρεχόμενη εκπαίδευση είναι κυρίως το σχολείο και ο εκπαιδευτικός... κι αν τους αξιολογήσουμε, όλα θα πάνε καλύτερα! Για λεφτά για την Παιδεία και για περιττά δικαιώματα θα μιλάμε τώρα;

Ακόμα όμως κι αν δεχόμασταν ότι έτσι έχουν τα πράγματα, προβλέπονται διαδικασίες που εγγυώνται μια «αντικειμενική» αξιολόγηση; Σύμφωνα με την έκθεση της επιτροπής οι φορείς της εκπαίδευσης θα αξιολογούνται από μονοπρόσωπα όργανα: ο δάσκαλος από το διευθυντή και το σχολικό σύμβουλο, ο διευθυντής από τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης και το σχολικό σύμβουλο κλπ. Με την υιοθέτηση αυτής της σκληρής ιεραρχίας φτάνουμε, όπως πάντα, στον ανώτερο αξιολογητή: την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και του Υπουργείου Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Τα ίδια Παντελάκη μου... Κι επειδή η μάθηση και η γνώση είναι

προϊόντα της κοινωνίας που ζούμε, όποιος μιλάει για τον ιδανικό τρόπο διδασκαλίας ή για μια ενιαία φόρμα που πρέπει να τηρηθεί από τα σχολεία και τους εκπαιδευτικούς για να βελτιωθεί η Παιδεία, είναι βαθιά νυχτωμένος (γιατί αγνοεί – το λιγότερο- τα πορίσματα της Κοινωνιολογίας της Εκπαίδευσης) και επικίνδυνος. Αν λοιπόν υπάρχει στην κυβέρνηση η εντύπωση ότι θα επιβάλλει στον εκπαιδευτικό την κυρίαρχη διδακτική με στόχο τον ημιμαθή, κοινωνικά «αναίσθητο» και άνεργο νέο του μέλλοντος, με τα διάφορα μοντέλα ατομικής αξιολόγησης – χειραγώγησης που προτείνει, (αυτή η εντύπωση) θα μείνει στα μυαλά των εμπνευστών της για πολλά χρόνια ακόμα.

Βεβαίως στην πρόταση της επιτροπής του Υπουργείου εκτός από τις αναλυτικές φόρμες και τα πεδία αξιολόγησης του εκπαιδευτικού (αυτός ο παλιάνθρωπος φταίει που δεν εφαρμόζει τις εντολές...), υπάρχει και αναφορά στην αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας και στο ρόλο του συλλόγου διδασκόντων. Διάφορες θέσεις του κλάδου μας μνημονεύονται για την οργάνωση – προγραμματισμό- δραστηριότητες στη διάρκεια κάθε σχολικού έτους αλλά όλα καταλήγουν σε ετήσιες εκθέσεις προς αξιολόγηση και χωρίς καμία εγγύηση για υποστήριξη του έργου των εκπαιδευτικών και των σχολείων. Εκτός και αν τα χρήματα που θα απαιτούνται θα τα βάζουν κάποιοι άλλοι... οι γονείς, κάποιες «καλές» εταιρείες κλπ.

Πέρα από τις προθέσεις κι όταν υπάρχουν διαπιστώσεις (σ.29) ότι «η ατομική έκθεση αξιολόγησης (από το Διευθυντή) αποτελεί ουσιώδες τεκμήριο αξιολόγησης το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί από εκπαιδευτικούς οι οποίοι μετακινούνται από μία σχολική μονάδα σε άλλη», εμείς οι εκπαιδευτικοί παραμένουμε καχύποπτοι απέναντι στις προτάσεις των επιτροπών του Υπουργείου. Ξέρουμε ότι είναι ζήτημα μιας πολιτικής απόφασης (σαν κι αυτές που παίρνονται στις μέρες μας) να συνδεθεί η όποια αξιολόγηση με μετακινήσεις και απολύσεις εκπαιδευτικών, με διαχωρισμό και κλείσιμο σχολικών μονάδων.

Τέτοιες λοιπόν προτάσεις δείχνουν να αγνοούν (ή να αποκρύπτουν επιμελώς) την απόπειρα ελέγχου της δημόσιας εκπαίδευσης και την προσπάθεια υποταγή της στα κελεύσματα και τις απαιτήσεις της αγοράς. Προφανώς το τελικό αποτέλεσμα είναι το ίδιο: έχουν ανάγκη έναν φοβισμένο, ανασφαλή δάσκαλο που θα περιορίζεται να υλοποιεί τις υποδείξεις.

Θα συνεχίσουμε λοιπόν να αγωνιζόμαστε μέσα κι έξω από την τάξη. Γιατί τα παιδιά μας έχουν σήμερα έχουν περισσότερη ανάγκη από ποτέ... και στο καθαρό βλέμμα του μαθητή μας κρύβεται ο νέος ήλιος που ανατέλλει... αυτός ο μαθητής δεν έχει ανάγκη τη μόρφωση – κονσέρβα... ανιχνεύει (μαζί και με άλλους) το δικό του δρόμο για μια δίκαιη και ελεύθερη κοινωνία.

Για το Δ.Σ της ΕΛΜΕ

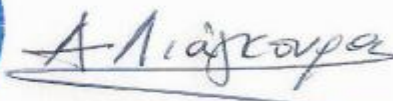
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΛΙΑΓΚΟΥΡΑ ΑΛΕΞΙΑ